

De 'Earthing Candyman' in de 'Prins van Leeuwarden': een expositie van Nick Renshaw

[tekst: Matty Gaikhorst, foto's: Nick Renshaw]

Momenteel is in de 'Prins van Leeuwarden' nieuw werk te zien van beeldend kunstenaar

Nick Renshaw. Duidelijk is dat Renshaw met

dit werk een nieuwe fase in zijn ontwikkeling

als beeldend kunstenaar is ingegaan. Zijn

beelden zijn abstracter en ingetogener geworden.

De uit Groot-Brittannië afkomstige Renshaw (1967) kwam naar Nederland om aan de Gerrit Rietveld Academie, afdeling keramiek, te studeren. Na zijn eindexamen in 1995 (cum laude) volgde suel een eerste solo-expositie in galerie De Witte Voet in

Amsterdam, het begin van een lange reeks exposities en opdrachten. Tegelijkertijd volgde hij een opleiding vrije vormgeving aan het Sandberg Instituut in Amsterdam. Meteen daarna kreeg hij een startstipendium van het Fonds Beeldende Kunst.

Carnaval

Renshaw is vooral bekend om zijn kleurige, fantasierijke beelden die altijd absurdistisch zijn en tegelijkertijd iets angstaanjagends hebben, door kleurgebruik en verhoudingen. Een groep van deze beelden, zoals uit de serie 'Skinmen' levert James Ensor-achtige tafereelen op. Een zelfde beeldengroep kan door de bonte kleuren en de wisselende vormen, voor de één een carnavalsoptocht van harlekijnachtige figuren, voor de ander een massa verklede toeschouwers in een voetbalstadion lijken. Maar de aanblik is eerder macaber dan vrolijk.

Confronterend

Zijn recente werk is gemaakt tijdens een verblijf van drie maanden in het Europees Keramisch WerkCentrum (EKWC) en momenteel te zien in de 'Prins van Leeuwarden', de zaal van Keramiekmuseum het Prinsessehof met steeds wisselende tentoonstellingen van hedendaagse keramiek.

Conservatrice Ank Trumpie volgt Renshaw al jaren en stimuleerde hem speciaal voor deze tentoonstelling een werkperiode bij het EKWC door te brengen.

Zijn verblijf in het EKWC heeft Nick als zeer intensief ervaren. "Je werkt op een andere plek, er gaan nieuwe dingen gebeuren, je ontmoet nieuwe mensen, hoort andere opvattingen over kunst, ziet hoe anderen werken. Alles bij elkaar heel confronterend. Ik heb veel geleerd van andere kunstenaars en van de medewerkers van

'Candyman', 2001, h 165 cm, b 65 cm.

het centrum. Ik ben anders gaan werken, groter, met andere technieken."

Earthing candyman

Het werk dat hij in het EKWC gemaakt heeft, is ingetogener en abstracter geworden en vele malen groter dan voorheen. Zijn werkwijze heeft hij aangepast. De soms menshoge, nu hol opgebouwde beelden zijn confronterender, maken een krachtiger indruk. Zeker niet alleen door het formaat, maar vooral door het durven of kunnen weglaten. Gezichten zijn niet langer geboetseerd, maar worden nu gevormd door uitsparingen in de klei of het weglaten van glazuur op de plaats van ogen, neus en mond. De lichamen zijn meer in proportie, maar uiterst log, eerder Tele-tubbies of maanmannetjes dan menselijke figuren. Lichaamsvormen contrasteren sterk met de lieflijke, snoepgoedkleurige pasteltinten van de beelden. En dat maakt precies waarom deze beelden de toeschouwer eerder een onbehaaglijk dan een vrolijk gevoel geven. Het 165 centimeter hoge beeld 'Candyman' spant wat dat betreft de kroon. Enerzijds een lachwekkende, hulpeloze figuur, anderzijds zou hij zo weggevoerd kunnen worden als een horrorfilm. Wie wil er nu een snoepje aannemen van deze in chocoladebruin- en karamelkleuren uitgevoerde candyman?

Buitenaards

Daarmee wordt direct duidelijk dat Renshaw in wezen qua thematiek niet anders bezig is dan voorheen, maar alleen de intensiteit heeft verhoogd. "De achtergrond van mijn

ideeën is altijd de vraag: hoe is het om als mens in deze wereld te leven. Ik probeer naar mensen te kijken van buitenaf, zoals een buitenaards wezen naar ons zou kijken. Mensen praten en bewegen veel, maar eigenlijk doen ze meestal niets, behalve simpele dingen. Daarom maken mijn beelden vaak een versterkte indruk, geven de indruk van een soort primitieve immobiliteit. Ze zijn ook altijd een beetje eng. Onbedoeld ontstaan vaak series, omdat ik altijd meerdere facetten wil laten zien. Beelden die niet bedoeld zijn om samen te zijn, maar toch in contact staan met elkaar."

Kleur

Titels, kleuren en vormen horen bij elkaar en versterken elkaar. Zoals hij in zijn beelden meerdere betekenissen weet bloot te leggen, doet hij dat met zijn titels ook. "Ik vind het interessant om mensen in contact te brengen met hun eigen ideeën over de betekenis van een woord, zoals bijvoorbeeld candyman." Kleur is daarbij ook enorm belangrijk. Voor Nick is het bijna ondenkbaar geen kleur te gebruiken. "Kleur betekent eigenlijk alles voor mij, hetzelfde als figuren. Kleur heeft altijd een betekenis, geeft een extra laag." Niet voor niets zijn de beelden uit de serie 'Earthing Candyman' in snoepgoedachtige pasteltinten uitgevoerd. En door het dun of dik, egaal of druiperig aanbrengen van glazuren of engobes brengt Renshaw extra nuances aan, zoals bij 'Earthing'.

Koppen

De meest in het oog springende ontwikkeling in zijn werk is wel die van de 'kopvormen'. De kunst van het weglaten heeft rotsachtige formaties opgeleverd. Hooguit wordt, opnieuw door kleurgebruik, een kopvorm zichtbaar, zoals bij 'Big Pink Candy Head'. "Ik zie dit als een noodzakelijke ontwikkeling. Probeer nieuwe dingen uit te zoeken, een nieuwe manier van werken. Ik weet nog niet waar dit toe leidt, maar het voelt als een noodzakelijke stap." Een ontwikkeling die past bij zijn werkwijze. "Soms weet ik heel goed wat ik ga doen, soms helemaal niet. Soms gebeuren dingen in een proces wat past bij een beeld. Zo werk ik."

'Earthing', 2001, h 125 cm, b 40 cm.

De tentoonstelling 'Earthing Candyman' in de 'Prins van Leeuwarden', een zaal van Keramiekmuseum het Prinsessehof in Leeuwarden duurt tot en met 10 januari. In het Stedelijk museum in Zwolle is een selectie uit de serie 'Earthing Candyman' te zien tijdens de groepstentoonstelling 'In beeld'. Tot en met 6 januari.

'Big Pink Candy Head', 2001, h 75 cm, b 50 cm.

